

РЕШЕНИЕ

№ 6564

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7312** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл.208 – чл.228 АПК вр. чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Р. Б. А., представлявано от адвокат Бозов, срещу решение № 2814/14.06.2023 г. анд № 3221/2023 г. на СРС, НО, 121-ви състав, с което е потвърдено НП № 22 – 4332 – 028159/06.01.2023 г. издаден от началник сектор към Столичната дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП за налагане на административно наказание „глоба“ в размер на 800 лв. за извършено нарушение по чл.21, ал.2 ЗДвП и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

Касаторът оспорва решението като неправилно, незаконосъобразно, постановено в противоречие на материалноправните и процесуалните разпоредби. Счита, че не е доказано да е извършил вмененото му нарушение. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП. Позовава се на съдебна практика. Претендира присъждане на разноските по делото съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК. В съдебно заседание, касаторът, чрез адвокат Д., поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноските по делото. Алтернативно моли делото да бъде върнато на първоинстанционния съд за ново разглеждане.

Ответникът СДВР, редовно призован, не изпраща представител.

Прокурорът от СГП даде заключение, че подадената касационна жалба е неоснователна и недоказана.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Според задължителните за тази инстанция съгласно чл.220 АПК вр. чл.63в ЗАНН приема изцяло фактически установявания на първоинстанционния съд, а именно, че на 18.08.2022 г. в 19:49 часа, в [населено място] на [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], при въведено ограничение на скоростта 80 км/ч за населено място, АТСС "С. – М" 2, със сериен № М01196 е заснело водач на л. а А. Q7, с рег. [рег.номер на МПС] – собственост на Р. Б. А., който до № 7 – 11 магазин Метро се движил със скорост 144 км/ч при 3% приспаднал толеранс от 149 км/ч., т.е. с превишение - 64 км/ч.

На касаторът е издаден АУАН за извършено нарушение по чл.21, ал.2 ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство, чрез налагане на глоба в размер на 800 лв. на основание чл. 182, ал.1, т. 6, вр. ЗДвП.

От правна страна, Софийският районен съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил същото.

При напълно изяснена фактическа обстановка районният съд е направил законосъобразния извод, че касаторът е извършил нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДвП. С разпоредбата на чл. 21, ал.1 от ЗДвП въвежда забрана за водачите на МПС, при избиране на скоростта на движение, да превишават определените в тази разпоредба стойности, които за пътно превозно средство от категория „В” (каквото е процесното) са: в населено място – 50 км/ч.; извън населено място – 90 км/ч.; по автомагистрала – 140 км/ч.; по скоростен път – 120 км/ч. По аргумент на ал.2 на същата разпоредба, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак. В случая не се оспорва, че касаторът на датата на установеното нарушение е управлявал собственият си л. а А. Q7, с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица].

Въвеждането на ограничение в скоростния режим за МПС от различните категории според вида и местоположението на съответния път – в населено място или извън него, автомагистрала, скоростен път, не противоречи на нито един нормативен акт на националното право или международен акт, по който България е страна. Напротив, ограниченията на скоростта с оглед спецификата на пътя и техническите характеристики на МПС от съответната категория е въведено именно с цел пътна безопасност на всички участници в движението. Извън случаите по член 21, ал.1 от ЗДвП, ограничение на скоростта съгласно член 21, ал.2 от ЗДвП се въвежда с пътен знак. Такъв е и процесният случай – установи се наличието на пътен знак В-26, въвеждащ максимално разрешена скорост от 80 километра в час. В този смисъл, дадената от АНО правна квалификация е правилна.

За неизпълнение на забраната за превишаване на определената в закона или с пътен знак скорост в населено място, чл.182, ал.1, т. 6 предвижда административно наказание „глоба“, която за превишаване над 50 km/h - с глоба 700 лв. и три месеца

лишаване от право да управлява МПС, като за всеки следващи 5 км/ч. Както се установи по-горе, скоростта, с която е засечен Р. А. е 144 км/ч, като е отчетена допустимата грешка в полеви условия от 3%. Поради което правилно е установено превишението на скоростта от 64 км/ч.

Съдът намира за неоснователно възражението на касатора за неизпълнено изискване да се обозначи, чрез поставяне на пътни знаци, участъкът от пътя, на който се осъществява контрол по спазването на правилата за движение чрез автоматизирани технически средства или системи. Разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП въвежда забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в населено място, поради което и въведеното по силата на закона ограничение е 80 км/ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП са годни веществени доказателства.

Следва да се отчете и обстоятелството, че касаторът е подписал и съставения му от контролните органи АУАН без възражение.

Правилно е определено лицето, което е сочено за нарушител, а именно собственика на автомобила. Съгласно чл. 187а, ал. 4, че вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или електронния фиш представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на моторно превозно средство. Видно от представената декларация по чл. 188 от ЗДвП, от 29.12.2022 г. Р. А. е декларирал, че на 18.08.2022 г., около 19:49 ч., в качеството на собственик на МПС с рег. [рег.номер на МПС] е управляван лично от него.

Неоснователни са и оплакванията на касатора, че в АУАН и наказателното постановление не е описано ясно и точно обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Налице е точно и прецизно описание на местоизвършване на нарушението, което е в съответствие с изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Не води до друг извод липсата на отразяване на административен адрес на мястото на нарушението, доколкото не всеки път това е възможно, а и в конкретния случай описанието позволява да се разбере по несъмнен начин местоизвършването на деянието.

Водим от горното, Административен съд София – град, Х.—ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2814/14.06.2023 г. по анд № 3221/2023 г. на СРС, НО, 121-ви състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: